

11. ΧΡΕΟΣ – ΜΙΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Απόδοτε λοιπόν εις πάντας τα οφειλόμενα, εις όντινα οφείλετε τον φόρον τον φόρον, εις όντινα τον δασμόν τον δασμόν, εις όντινα τον φόβον τον φόβον, εις όντινα την τιμήν την τιμήν. Εις μηδένα μη οφείλετε μηδέν, ειμή το να αγαπάτε αλλήλους· διότι ο αγαπών τον άλλον, εκπληροί τον νόμον.» Ρωμαίους 13/ιγ' 7,8.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ψαλμ. 37/λζ' 21, Ματθ. 4/δ' 3-10, Ματθ. 6/ς' 33, Δευτ. 28/κη' 12, Παρ. 13/ιγ' 11, Παρ. 21/κα' 5, Β' Κορ. 4/δ' 18.

Μπορεί να διατεθεί κάποιος να σου δανείσει τα χρήματα που χρειάζεσαι και να το κάνει με καλά κίνητρα – να θέλει δηλαδή πράγματι να σε βγάλει από την δύσκολη οικονομική κατάσταση που βρίσκεσαι. Στις περισσότερες περιπτώσεις όμως, οι άνθρωποι δεν δανείζουν χρήματα από καλοσύνη. Δανείζουν επειδή θέλουν να βγάλουν περισσότερα.

Θα πρέπει να αποφύγουμε το χρέος. Φυσικά υπάρχουν και περιπτώσεις που αναγκάζομαστε να δανειστούμε χρήματα. Ωστόσο, πρέπει να γίνει με σοφία και με την πρόθεση να ξεχρεώσουμε όσο το δυνατόν πιο σύντομα.

Πρέπει όμως να είμαστε προσεκτικοί. Όταν τα παιδιά του Θεού ξοδεύουν χρήματα που δεν τους ανήκουν, «η απληστία και η αγάπη για τους επίγειους θησαυρούς γίνονται κύρια στοιχεία του χαρακτήρα τους. Όσο αυτά τα στοιχεία κυριαρχούν, η σωτηρία και η χάρη παραμερίζονται.» Ε. Χουάιτ, *Early Writings*, σ. 267.

Πρέπει να βελτιώσουμε τις ικανότητες και τις αρετές μας στο να είμαστε πειθαρχημένοι και να κάνουμε ό,τι μπορούμε για να αποφύγουμε τα χρέη. Αυτήν την εβδομάδα θα δούμε τι λέει η Αγία Γραφή για το χρέος.

Κυριακή 11 Μαρτίου

ΔΑΝΕΙΟ ΚΑΙ ΔΑΠΑΝΗ

Οι προφήτες και ο Ελισαίε πήγαν να κόψουν ξύλα κοντά στον Ιορδάνη ποταμό όταν ξαφνικά ο σίδηρος από το τσεκούρι έπεσε στο νερό και ένας νέος «εβόησε και είπεν, Ω, κύριε· και τούτο ήτο δάνειον» (Β' Βασ. 6/ζ' 5). Το ρήμα «δανείζομαι» σημαίνει ότι έχω την άδεια να χρησιμοποιήσω κάτι που ανήκει σε κάποιον άλλον. Αυτή η άδεια όμως έχει ρίσκο και ευθύνη. Τα δανεικά χρήματα δεν διαφέρουν από το δανεικό τσεκούρι.

Ο μόνος λόγος για τον οποίο δανειζόμαστε χρήματα είναι για να τα ξοδέψουμε. Ρισκάροντας ότι θα είμαστε σε θέση να ξεπληρώσουμε το δάνειο, χωρίς κανένα απρόοπτο. Ωστόσο το μέλλον είναι αβέβαιο (Εκκλ. 8/η' 7), και πάντα υπάρχει κίνδυνος με τα δανεικά.

Τι λένε τα παρακάτω εδάφια για το χρέος;

Ψαλμ. 37/λζ' 21.....
Εκκλ. 5/ε' 5.....

.....
Δευτ. 28/κη' 44,45.....
.....

Μπορεί να δανειζόμαστε χρήματα νομίζοντας ότι θα τα ξοδέψουμε με σύνεση, αλλά ο πειρασμός να ξοδέψουμε αυτά που έχουμε, ακόμη και τα δανεικά, μπορεί να δημιουργήσει προβλήματα. Πράγματι, το να ξοδεύουμε τα δανεικά μάς επιτρέπει να ζούμε με τρόπους που δεν θα είχαμε την οικονομική δυνατότητα. Ο πειρασμός να δανειστούμε και να ξοδέψουμε είναι ο σφυγμός μίας καταναλωτικής κουλτούρας που επηρεάζει πλούσιους και φτωχούς. Όταν ερχόμαστε σε πειρασμό πρέπει να ζητάμε την βοήθεια του Θεού (Α' Κορ. 10/ι' 13), γιατί τα δανεικά μπορεί να αποβούν σε κατάρρα (Δευτ. 28/κη' 43-45).

Μην ξεκινήσετε την κακή συνήθεια να δανείτε χρήματα. Εάν βρίσκεστε ήδη σε κάποιο δάνειο, ξεπληρώστε το όσο το δυνατόν πιο γρήγορα. Πρέπει να μάθουμε να ξοδεύουμε με σύνεση και να είμαστε κύριοι των χρημάτων του Θεού, και να μην κυριευόμαστε από τα χρήματα του κόσμου.

Και πάλι υπάρχουν περιπτώσεις όπου αναγκάζομαστε να δανειστούμε. Πρέπει όμως να γίνει με μεγάλη προσοχή και με την πρόθεση να αποπληρώσουμε το δάνειο όσο το δυνατόν γρηγορότερα.

ΣΚΕΨΗ: Ποιοι πνευματικοί κίνδυνοι παραμονεύουν για εκείνους που βρίσκονται σε χρέη;

Δευτέρα 12 Μαρτίου

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΑΙΡΗ ΑΠΟΛΑΥΣΗ

«Τότε ο Ιακώβ έδωκεν εις τον Ησαύ άρτον και μαγειρείυμα της φακής· και έφαγε και έπινε και σηκωθείς ανεχώρησεν· ούτως ο Ησαύ κατεφρόνησε τα πρωτοτόκια» (Γέν. 25/κε' 34). Ο Ησαύ ήταν ένας σκληρός άνθρωπος που ακολουθούσε τα πάθη του. Όταν μύρισε το φαγητό του αδερφού του θέλησε αμέσως να φάει, και το πιο πιθανό είναι να μην κινδύνευε να πεθάνει από την πείνα. Κυριευόμενος από τα αισθήματά του, επέτρεψε την πίεση της στιγμής να υπερισχύσει της λογικής, και έτσι αντάλλαξε τα πρωτοτόκια με μία πρόσκαιρη απόλαυση. Όταν θέλησε τα πρωτοτόκια ήταν πλέον αργά και «δεν εύρε τόπον μετανοίας, αν και εξεζήτησεν αυτήν μετά δακρύων» (Εβρ. 12/ιβ' 17). Από την άλλη, έχουμε το παράδειγμα του Ιησού. Μετά από σαράντα μέρες νηστείας, και ενώ ήταν στα πρόθυρα λιμοκτονίας, δοκιμάστηκε από τον Σατανά τρεις φορές (Ματθ. 4/δ' 3-10). Αλλά ο Ιησούς κατάλαβε τους πειρασμούς και παρά την αδύναμη κατάστασή Του δεν υπέκυψε. Ο Ιησούς αντιστάθηκε στις επιθυμίες της αμαρτίας και της ικανοποίησης, και έτσι μας έδειξε πως και εμείς μπορούμε να νικήσουμε την αμαρτία. Δεν αντάλλαξε ούτε έχασε τα πρωτοτόκια Του και μας καλεί να γίνουμε συγκληρονόμοι Του (Ρωμ. 8/η' 17, Τίτον 3/γ' 7). Κρατάμε τα πρωτοτόκια μας όταν ακολουθούμε το παράδειγμα που μας άφησε ο Ιησούς (Α' Κορ. 10/ι' 13). Το καλύτερο που μπορεί να προσφέρει ο κόσμος είναι προσωρινές εμπειρίες καθώς δεν μπορεί να δώσει τίποτα για το μετά. Το να ζούμε για τον εαυτό μας έρχεται σε αντίθεση με το να ζούμε για τον Θεό.

Τι μας διδάσκουν τα παρακάτω εδάφια για τους κίνδυνους της πρόσκαιρης απόλαυσης, ακόμη και από πιστούς; Β' Σαμ. 11/ια' 2-4, Γεν. 3/γ' 6, Φιλιπ. 3/γ' 19, Α' Ιωάν. 2/β' 16, Ρωμ. 8/η' 8.

.....
Η επιθυμία της άμεσης ικανοποίησης είναι ένδειξη ενός ανεξέλεγκτου νου, είναι ο εχθρός της υπομονής που υπονομεύει τους μακροπρόθεσμους στόχους, βλάπτοντας την υπευθυνότητα. Η καθυστέρηση της ικανοποίησης είναι μία αρχή που μαθαίνεται, μία ικανότητα ζωής που μας βοηθάει να διαχειριστούμε καταστάσεις και πιέσεις, και ιδιαίτερα τους πειρασμούς που ο κόσμος προσφέρει, όπως τον ασύνετο δανεισμό. Αυτή η ιδέα ωστόσο δεν είναι δημοφιλής στον κόσμο της άμεσης ικανοποίησης και αμοιβής, και του γρήγορου πλουτισμού. Από τη στιγμή που βιώνουμε την άμεση ικανοποίηση το πιθανότερο είναι να επιλέγουμε συνεχώς την άμεση αμοιβή. Οι διαχειριστές των αγαθών του Θεού δεν πρέπει να πέσουν σ' αυτήν την παγίδα.

Τρίτη 13 Μαρτίου

ΖΩΝΤΑΣ ΜΕ ΤΑ ΜΕΣΑ ΠΟΥ ΔΙΑΘΕΤΟΥΜΕ

«Θησαυρός πολύτιμος και μύρα ευρίσκονται εν τω οίκω του σοφού· ο δε άφρων άνθρωπος καταδαπανά αυτά» (Παρ. 21/κα' 20). Το εδάφιο αυτό αντιπαραθέτει την διαχείριση με σύνεση και οικονομία, με την ασυλλόγιστη δαπάνη. Οι άφρονες δεν σκοπεύουν να ζήσουν με τα μέσα που διαθέτουν. Ξοδεύουν ασυλλόγιστα τα υπάρχοντά τους, ακόμη και τα δανεικά, επειδή πιστεύουν ότι κάνοντας οικονομία θα δυσκολέψουν τη ζωή τους. Ακόμη κι αν χρειαστεί να δανειστούμε χρήματα, πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι είναι απαραίτητο να ζήσουμε συνετά με τα μέσα που διαθέτουμε. Οι πλούσιοι από την άλλη μπορούν να ζήσουν με τα μέσα που διαθέτουν. Το πρόβλημά τους ωστόσο είναι ότι συνεχώς ανησυχούν για την περιουσία τους και την διατήρησή της. Όταν οι άνθρωποι έχουν μικρό εισόδημα, ανησυχούν για την διατήρηση της ζωής τους και όχι για την απόκτηση περιουσίας. Παρόλα αυτά, στην Αγία Γραφή βρίσκουμε συμβουλές για το πώς να ζούμε με τα μέσα μας, ανεξαρτήτου της οικονομικής μας κατάστασης. Ο Παύλος συνιστά κάτι υπερβολικά απλό: «Έχοντες δε διατροφάς και σκεπάσματα, ας ακρώμεθα εις ταύτα» (Α' Τιμ. 6/ς' 8). Ο Παύλος δεν θεωρούσε τα επίγεια αγαθά τόσο σημαντικά, επειδή για εκείνον ήταν αρκετό το να ζει με τον Χριστό (Φιλιπ. 1/α' 21).

Ποια αρχή πρέπει να θυμόμαστε πριν από οτιδήποτε άλλο; Μαθθ. 6/ς' 33. Πώς μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι έτσι ζούμε;

.....
Πρέπει να βλέπουμε τους πόρους μας όχι ως μισθό αλλά ως πηγές που έχουμε την ευθύνη να διαχειριστούμε. Με έναν προϋπολογισμό μπορούμε να το πετύχουμε. Η προετοιμασία του προϋπολογισμού είναι μία ικανότητα που πρέπει να μελετηθεί με προσοχή. Χρειάζεται πειθαρχημένη εφαρμογή και προσπάθεια, για μία πετυχημένη διαχείριση ενός ισορροπημένου οικονομικού πλάνου (Παρ. 14/ιδ' 15). Εάν είμαστε αφοσιωμένοι στην επιτυχία του οικονομικού σχεδιασμού, τότε θα αποφύγουμε τα οικονομικά λάθη. Εάν αντιμετωπίζετε πρόβλημα με τη διαχείριση χρημάτων ορίστε έναν προϋπολογισμό. Δεν χρειάζεται να είναι περίπλοκος. Μπορεί να είναι απλώς η καταγραφή όλων των εξόδων σας για μερικούς μήνες, και ο υπολογισμός των κατά μέσο όρο μηνιαίων εξόδων σας. Το σημαντικό είναι να ζείτε με τα μέσα που διαθέτετε και να κάνετε ό,τι μπορείτε για να αποφύγετε τα χρέη.

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε Λουκ. 14/ιδ' 27-30. Τι μπορούμε να διδαχθούμε από αυτό το παράδειγμα;

Τετάρτη 14 Μαρτίου

ΠΕΙΤΕ ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΔΑΝΕΙΣΜΟ

Διαβάστε Δευτ. 28/κη' 12. Τι διαβάζουμε για τον κίνδυνο να χρεωθούμε πολύ; Ποια αρχή βλέπουμε εδώ;

.....
Είναι κοινή λογική να αποφύγουμε όσο μπορούμε τα χρέη. Η Αγία Γραφή μας αποθαρρύνει να γίνουμε εγγυητές για άλλους (Παρ. 17/ιζ' 18, 22/κβ' 26). Τα χρέη μπορούν να επηρεάσουν το μέλλον και μας αναγκάζουν να υποτασσόμαστε στις απαιτήσεις τους εξαιτίας της οικονομικής μας αδυναμίας. Είναι κάτι που οι Χριστιανοί δυσκολεύονται να αρνηθούν και να διαχειριστούν. Τα χρέη δεν είναι απαραίτητως κάτι κακό, αλλά δεν συμβάλλουν και στην ενδυνάμωση της πνευματικής μας ζωής. «Πρέπει να είμαστε αυστηροί ως προς την οικονομία διαφορετικά κινδυνεύουμε να χρεωθούμε. Μην ξεπερνάτε τα όρια. Αποφύγετε τα χρέη όπως θα αποφεύγατε και την λέπτρα.» Ε. Χουάιτ, *Counsels on Stewardship*, σ. 272.

Τα χρέη μπορεί να γίνουν οικονομικά δεσμά, «ο δανειζόμενος είναι δούλος του δανειζοντος» (Παρ. 22/κβ' 7). Επειδή ο δανεισμός είναι μέρος του επαγγελματικού και οικονομικού μας κόσμου, νομίζουμε ότι είναι και κάτι το φυσιολογικό. Άλλωστε έθνη ολόκληρα είναι χρεωμένα, γιατί λοιπόν και οι ιδιώτες να μην έχουν χρέη; Αυτή όμως η στάση δεν είναι σωστή.

«Συνάψτε μία ιερή διαθήκη με τον Θεό μέσω των ευλογιών Του να ξεπληρώσετε τα χρέη σας, ώστε να μη χρωσάτε σε κανέναν τίποτα και να ζείτε με το ψωμί σας. Είναι πολύ εύκολο προετοιμάζοντας το τραπέζι σας να βάλετε στην άκρη είκοσι πέντε λεπτά. Φροντίστε για τα λεπτά και τα δολάρια θα τακτοποιηθούν. Ξοδεύοντας λίγο από εδώ και λίγο από εκεί, στο τέλος καταλήγουμε χωρίς χρήματα. Απαρνηθείτε τις περισσειες δαπάνες όσο είστε χρεωμένοι... Μην αποθαρρύνεστε, μη διστάζετε, μην οπισθοδρομείτε. Απαρνηθείτε τις απολαύσεις, τις επιθυμίες των ορέξεών σας, αποταμιεύστε χρήματα και ξεχρεώστε. Κάντε το όσο το δυνατόν γρηγορότερα. Όταν θα είστε ελεύθεροι και δεν θα χρωσάτε σε κανέναν, θα έχετε πετύχει μία μεγάλη νίκη.» Ε. Χουάιτ, *Counsels on Stewardship*, σ. 257. Το χρέος είναι ένα σαθρό θεμέλιο για τους Χριστιανούς. Μπορεί να βλάψει την πνευματική μας εμπειρία και να επηρεάσει την δυνατότητά μας να χρηματοδοτήσουμε το έργο του Θεού. Μας αποστερεί τη δυνατότητα να βοηθήσουμε τους άλλους, και μας κλέβει τις ευλογίες από τον Θεό.

ΣΚΕΨΗ: Ποιες επιλογές μπορείτε να κάνετε ώστε να αποφύγετε τα μη αναγκαία χρέη; Τι χρειάζεται να στερηθείτε για να μη χρεωθείτε;

Πέμπτη 15 Μαρτίου

ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΕΠΕΝΔΥΟΝΤΑΣ

Τα μυρμήγκια προετοιμάζονται, αποταμιεύοντας για τον χειμώνα (Παρ. 6/ζ' 6-8). Είμαστε σοφοί όταν ακολουθούμε το παράδειγμά τους και αποταμιεύουμε χρήματα για έναν συγκεκριμένο σκοπό. Ο σκοπός της αποταμίευσης είναι να έχουμε διαθέσιμες πηγές για τα έξοδα ή τις ανάγκες μας και να μη σπαταλάμε όσα κερδίζουμε. Η διαχείριση των χρημάτων απαιτεί σοφία, προϋπολογισμό, και πειθαρχία. Εάν αποταμιεύουμε μόνο για τον εαυτό μας τότε κλέβουμε την περιουσία του Θεού και δεν την διαχειριζόμαστε. «Όταν ξοδεύουμε ασυλλόγιστα είμαστε διπλά ζημιωμένοι. Δεν χάνουμε απλώς χρήματα, αλλά χάνουμε και την ευκαιρία να βγάλουμε χρήματα. Εάν τα αποταμιεύαμε θα πολλαπλασιάζονταν στη γη ή στον ουρανό μέσω των προσφορών... Η αποταμίευση είναι μία πράξη πειθαρχίας που δείχνει κυριαρχία προς τα χρήματα. Αντί να αφήσουμε τα χρήματα να μας παρασύρουν εκεί που έχουμε την τάση, αποκτήαμε εμείς τον έλεγχο.» Randy C. Alcorn, Money, Possessions and Eternity, σ. 328.

Διαβάστε Παρ. 13/ιγ' 11,18 και 21/κα' 5. Τι συμβουλές δίνονται για καλύτερη διαχείριση των οικονομικών ζητημάτων;

.....
Οι διαχειριστές αποταμιεύουν για τις ανάγκες της οικογένειας και επενδύουν στον ουρανό καθώς χειρίζονται την περιουσία του Θεού. Δεν έχει να κάνει με το πόσα έχει κανείς, αλλά με το εάν ακολουθεί την Βιβλική διαχείριση, ανεξαρτήτου οικονομικής κατάστασης. Η αποταμίευση για τις ανάγκες της οικογένειας πρέπει να γίνεται με σύνεση. Για να ελαχιστοποιήσουμε οποιαδήποτε απώλεια πρέπει να αποφύγουμε τους κινδύνους (Εκκλ. 11/ια' 1,2), ελαχιστοποιώντας τις δαπάνες μας σε σχέση με τις ανάγκες μας (Παρ. 24/κδ' 27), και επιζητώντας σωστές συμβουλές (Παρ. 15/ιε' 22). Όταν οι ανάγκες καλύπτονται και η περιουσία σου αυξάνει, πρέπει να θυμάσαι «Κύριον τον Θεόν σου· διότι αυτός είναι, όστις σε δίδει δύναμιν να αποκτάς πλοῦτην» (Δευτ. 8/η' 18). Το πιο ασφαλές επενδυτικό πλάνο Θεϊκής διαχείρισης είναι να αποταμιεύουμε στην ουράνια βασιλεία (Ματθ. 13/ιγ' 44). Εκεί δεν υπάρχουν ρίσκα, κλέφτες, ή κατάρρευση αγορών. Είναι σαν να έχεις ένα πορτοφόλι που ποτέ δεν θα παλαιώσει (Λουκ. 12/ιβ' 33). Δεχόμενοι τον Χριστό ανοίγουμε έναν λογαριασμό, και η επιστροφή των δεκάτων και των προσφορών είναι οι καταθέσεις. Με λίγα λόγια, όσο πρέπει να τακτοποιούμε τους λογαριασμούς μας εδώ στη γη, άλλο τόσο πρέπει να έχουμε πάντοτε την προσοχή μας στις αιώνιες αλήθειες.

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε Β' Κορ. 4/δ' 18. Πώς μπορούμε να έχουμε πά-

ντοτε αυτήν την αλήθεια μπροστά μας, ζώντας ως υπεύθυνοι διαχειριστές;

Παρασκευή 16 Μαρτίου

Δύση ηλίου: 18:32'

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Κάθε φυσική ικανότητα, δεξιότητα ή χάρισμα προέρχονται από τον Θεό, είτε τα έχουμε από τη γέννησή μας, είτε τα διδαχτήκαμε, ή και τα δύο. Το σημαντικό είναι τι κάνουμε μ' αυτές τις ικανότητες. Ο Θεός περιμένει από τους διαχειριστές να είναι κύριοι των ικανοτήτων τους μέσα από εκπαίδευση και εφαρμογή (Εκκλ. 10/ι' 10). Ο Βεσελεήλ ήταν γεμάτος «πνεύματος θείου, σοφίας συνέσεως και επιστήμης και πάσης καλλιτεχνίας» (Εξ. 35/λε' 31). Μαζί με τον Ελιάβ (εδ. 34) είχαν την ικανότητα να διδάξουν στους άλλους την τέχνη τους. Μπορούμε να γίνουμε καλύτεροι διαχειριστές και να μηδενίσουμε τα χρέη ενώ ζούμε σ' αυτόν τον κόσμο. Πρέπει να αναπτύσσουμε συνεχώς τις ικανότητές μας μέσα από μελέτη και εφαρμογή των όσων μαθαίνουμε. Η ανάπτυξη των ικανοτήτων μας θα μας βοηθήσει να δώσουμε ό,τι καλύτερο έχουμε στον Θεό και να γίνουμε καλοί διαχειριστές. Στην παραβολή των ταλάντων βλέπουμε ότι στον κάθε δούλο δόθηκαν τάλαντα «κατά την ιδίαν αυτού ικανότητα» (Μαθ. 25/κε' 15). Οι δύο εξ αυτών πολλαπλασίασαν τα τάλαντά τους, ενώ ο τρίτος το έθαψε. Θα πρέπει να επιδιώκουμε συνεχώς την βελτίωση. Θάβοντας το τάλαντο δεν εκδηλώνουμε καμία ικανότητα. Η διαχείριση των χρημάτων, η εξόφληση των χρεών, η καλλιέργεια της πειθαρχίας, και η εφαρμογή, αναπτύσσουν ικανότητες που ευλογούνται από τον Θεό. Για να πετύχουμε και να γίνουμε καλοί σε κάτι, πρέπει να το επαναλαμβάνουμε συνεχώς.

«Όταν τα μαθήματα της Βίβλου συνυφαινούνται με την καθημερινή ζωή, ασκούν μία βαθιά και μόνιμη επίδραση στο χαρακτήρα. Τα μαθήματα αυτά μάθαινε και εφήρμοζε ο Τιμόθεος. Όχι πως διέθετε καταπληκτικά τάλαντα. Το έργο του όμως ήταν πολύτιμο επειδή τις ικανότητες που του είχε δώσει ο Θεός τις χρησιμοποιούσε για την υπηρεσία του Κυρίου.» Ε. Χουάιτ, Π. Α. σ. 179.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

- 1.** Ο αυτοέλεγχος είναι πολύ σημαντικός για έναν Χριστιανό, ιδιαίτερα όταν η έλλειψή του οδηγεί σε οικονομικές δυσκολίες. Πώς μπορούμε να βοηθήσουμε όσους διατρέχουν αυτόν τον κίνδυνο;
- 2.** Διαβάστε Ρωμ. 13/ιγ' 7,8. Πώς μπορούμε να εφαρμόσουμε τα λόγια αυτά;
- 3.** Κάποιοι υποστηρίζουν ότι δεν πρέπει να ανησυχούμε εάν έχουμε κάποιο χρέος, επειδή ο Ιησούς έρχεται σύντομα. Τι θα τους απαντούσατε;